

CEVŞEN`E NASIL MUHATAP OLMALI?

RESUL-İ EKREM'İN (A.S.M.) küçük torunu Hz. Hüseyin'in (r.a.) oğlu, Hz. Ali ve Hz. Fâtıma'nın (r.a.) torunu olan; hayatını Rabbine hakkıyla kul olma esası üzere kurmasına mukabil ümmet tarafından "**es-Seccâd**," yani çok secde eden lakâbıyla anılan, "**âbidlerin süsü**" İmam Zeynelâbidîn'in rivayetine göre, Cevşenü'l-Kebîr, Hz. Peygamber'e bir gazve esnasında Cebrail'in getirdiği kudsî bir münacattır. Cebrail, Peygamber'e Cevşen'i sunduğunda, "**Zırhı çıkar, bunu al**" demiştir.

Rabbimizin binbir ismiyle anıldığı bu kudsî münacat, ne yazık ki, Sünnî-Şîî çekişmeleri yüzünden neredeyse bin küsur yıl, Sünnî Müslümanların uzağında kalmış durumdadır. Asırlardır Şîa'nın imanî taliminde önemli bir yer tutan bu nebevî hediye, artık, Said Nursî'nin kısır bir çekişmeyi aşan hikmetli ve engin vizyonu ile nihayet nüfuz ettiği Ehl-i Sünnet'i de kudsî mânâlarından istifadeye çağırmaktadır.

Fakat ne fecî bir hal ki, asırlar boyu kaçırılmış bir fırsat, ucuz ve basit tavırlarla, bir kez daha kaçıp gitme tehlikesiyle yüzyüze durmaktadır.

Bu tehlikenin en kritik noktasını ise, sanırım, "**Zırhı çıkar, bunu al**" rivayeti oluşturmaktadır.

Bu sözden hareketle, bir esmâ-i hüsnâ manzumesi olan Cevşen, ucuz bir sigorta malzemesine dönüştürülmektedir.

Çok kereler olduğu gibi, bir kez daha, kudsî bir hakikat, basit akılların elinde 'çok ucuza' satılır haldedir. Heder edilmektedir.

Cevşenü'l-Kebîr, bugün, o **Hafîz** ve Kerîm olan bir **Kadîr-i Mutlak**'ın hıfz ve himayesini unutturmasına âdeta yangın, kaza ve sair belaların 'sigorta'sı kılınır ve söz konusu rivayet bunun çıkış noktası yapılır iken, bu rivayetin asıl muradını açığa çıkaracak en basit sorular ve muhakemeler bile esirgenmektedir.

Meselâ, **Cevşenü'l-Kebîr** adlı, baştan sonra binbir ismiyle Rabbimize niyaz edilen, eşsiz bir tefekkür ve tezekkür manzumesi olan kudsî münacata mazhar olduktan sonra, Resul-i Ekrem (a.s.m.) ne yapmıştır?

En başta, Cevşen, bir kez olsun açılıp okunmasını imkânsız kılan deri veya metal mahfazalar içinde mi ona gelmiştir; yoksa kalbe ilka edilen kudsî mânâlar olarak mı? Resul-i Ekrem (a.s.m.) onu boynuna asarak mı yanında taşımıştır, mânâlarını kalb ve dimağına yazarak mı? Hem, Resul-i Ekrem (a.s.m.) Cevşen'in Cibril (a.s.) tarafından kendisine sunulmasından sonra, gazvelere çıkarken artık ne zırh, ne silah almayıp "**Bu Cevşen bana yeter**" mi demiştir?

Bu soruların cevabının ne olduğunu, siyer kitaplarından kolaylıkla öğreniyoruz. Öncelikle, Cevşenü'l-Kebîr, o ümmî Nebî'ye (a.s.m.) yazılı veya basılı bir kitap olarak gelmemiştir. Resul-i Ekrem de, bir kul olarak üstelik, her hareketi 'en güzel örnek' diye kaydedilip asırlar boyu izlenecek bir güzel kul olarak zırhı kuşanma gibi, bir kulun sebepler dairesinde ifa etmesi gereken vazifeleri ihmal etmemiştir.

O halde Cebrail'in **"Zırhı çıkar, bunu al"** sözündeki asıl murad nedir?

Cevşenü'l-Kebîr'i okurken, insan, bu muradın ipuçlarını, idrakinin elverdiği ölçüde kavramaya başlamaktadır.

Kısacası, zırh giydiğimiz için ölmüyor değiliz. Zırhı giyerek yaptığımız duaya mukabil, Rabbimiz bizi muhafaza buyurduğu için oklardan ve mızraklardan azadeyiz.

Cebrail aleyhisselâm, Resul-i Ekrem'e (a.s.m.) Cevşen'in makamını, önemini ve muhtevasını belirten o sözü söylerken, aslında tüm ümmete bu mesajı iletmiştir. Bu söz, **"Cevşen'i hakkıyla okuyun ve hadsiz tehlikeler, hastalıklar ve felâketler karşısında merciinizin yalnız ve yalnız Rabb-ı Rahîm ve Kadîr-i Hakîm olduğunu derkedin,"** demektedir.

Böylece, **"sebepleri merci tanımaktan; merci bildiğiniz o sebeplerin acizliği ve yetersizliği karşısında aklen, kalben ve ruhen kahrolmaktan kurtulun,"** demektedir. "İhtiyaçlarınıza karşı meded, düşmanlarımıza karşı dayanak noktası olarak O size yeter; Cevşen işte bunu belletir," mesajını vermektedir.